

Kr., hvorefter Kommunerne, Arbejdsløshedsfonden og Staten hver vil komme til at bære ca. 3,8 Mill. Kr. Hertil kommer for Arbejdsløshedsfondens Vedkommende en Udgift paa ca. 379 000 Kr. i Henhold til Lovforslagets § 5.

Det maa imidlertid herved bemærkes, at Direktoratets Beregninger er foretagne under den Forudsætning, at Loven faar Gyldighed i 7 Maaneder (Tiden fra 1. Oktober 1931 til 1. Maj 1932).

Til § 1.

De arbejdsløse, der først og fremmest synes at have Krav paa Hjælp under den ekstraordinære Arbejdsløshedssituation, er dem, der gennem Medlemsskab i en anerkendt Arbejdsløshedskasse selv har ydet deres Bidrag til at sikre sig mod Følgerne af uforskyldt Arbejdsløshed, men som paa Grund af langvarig Arbejdsløshed har *opbrugt* deres Understøttelse fra Arbejdsløsheds-kassen, eller baade fra Arbejdsløsheds-kassen og dennes Krisefond.

Da man ved Lovforslaget — jfr. dettes § 2 — ogsaa ønsker at hjælpe arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, kan man imidlertid ikke begrænse Hjælpen til saadanne Arbejdsløsheds-kassemedlemmer, der har opbrugt deres Understøttelse, idet man da vilde stille visse Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne ringere end arbejdsløse, der slet ikke er Medlemmer.

Dette gælder for det første saadanne arbejdsløse, som ikke i de forud for Understøttelsens Udbetaling gaaende 2 Aar har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder, og som derfor i Medfør af Bestemmelsen i Arbejdsløsheds-loven af 1. Juli 1927 § 15, Stk. 5, 1. Punktum, har mistet deres Ret til Understøttelse. En Del af disse vil ganske vist kunne hjælpes igennem Bestemmelsen i samme Stykkes 2. Punktum, hvorefter der under visse nærmere angivne Betingelser af Socialministeren kan gives Tilladelse til, at Bestemmelsen i 1. Punktum midlertidig sættes ud af Kraft; denne Dispensationsadgang er da ogsaa brugt i saa vidt Omfang som muligt. Men tilbage bliver desuagtet en Del arbejdsløse, som Bestemmelsen i Stk. 5, 1. Punktum, afskærer fra Understøttelse.

Dernæst udelukker Bestemmelsen i Arbejdsløsheds-loven af 1. Juli 1927 § 16, Stk. 1, en Del af Arbejdsløsheds-kassernes Medlemmer fra Understøttelse, fordi de endnu ikke har været Medlemmer af Kassen og betalt Medlemsbidrag til denne i 12 Maaneder.

Endelig vil ogsaa visse Medlemmers Understøttelse kunne være bragt til Ophør i Kraft af særlige, i Kassernes Vedtægter indeholdte Bestemmelser, der betinger Understøttelsen af, at Medlemmet har haft Arbejde igennem et vist Tidsrum indenfor en nærmere angiven Aarrække, f. Eks. 26 Uger i Løbet af 3 Aar.

Samtlige disse Grupper af arbejdsløse og eventuelt andre, hvis Understøttelsesret fra Kassen er ophørt som Følge af særlige Bestemmelser i Kassernes Vedtægter, har efter Ministeriets Mening Krav paa ved Ydelsen af den midlertidige Hjælp at blive sidestillet med de Kassemedlemmer, der har opbrugt deres Understøttelse.

Man har derfor i § 1 fastsat, at ikke blot de Medlemmer, der har opbrugt deres Understøttelse men ogsaa de Medlemmer, »for hvilke Retten til Understøttelse er ophørt eller endnu ikke indtraadt« skal have Ret til Understøttelse efter Forslaget.

Mod at give Medlemmer, der endnu ikke har haft Medlemsret og betalt Medlemsbidrag i fulde 12 Maaneder, Adgang til straks at oppebære Understøttelse, blev under Forhandlingerne i Rigsdagen om det i Samlingen 1930—31 fremsatte Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse indvendt (jfr. bl. a. Mindretallets Udtalelser i den af Folketingets Udvalg afgivne Betænkning, Rigsdagstidende 1930—31, Tillæg B. Sp. 319), at Erfaringerne fra 1917 til 1920 har vist, hvilken skadelig Virkning der fulgte af den da aabnede Adgang til Understøttelse umiddelbart efter Indmeldelse i en Arbejdsløsheds-kasse, og at Opgivelse af Kravet om 12 Maaneders Medlemsskab af Kassen, inden Ret til Understøttelse indtræder, vil faa lignende skadelige Følger som i de forannævnte Aar. Det skal hertil bemærkes, at det maaske ikke helt vil kunne undgaas, at der i Henhold til en saadan Bestemmelse i enkelte Tilfælde vil blive udbetalt Understøttelse til arbejdsløse, der efter deres Forhold ikke fortjener at faa en saadan, eller i hvert Fald først burde kunne opnaa Understøttelse efter nogen Tids Forløb. Men efter det her foreliggende Lovforslag vil Misbrug i større Udstrækning være udelukket allerede af den Grund, at det er gjort til en almindelig Betingelse for Retten til Understøttelse, at Arbejdsløsheden er uforskyldt, jfr. nærmere nedenfor.

Selv om det maa erkendes, at det vil kunne virke mindre rimeligt, at et Medlem, der kun kortere Tid har ydet Bidrag til Arbejdsløshedsforsikringen, i Henseen-